

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Malè initio quosdam diuos sepultos esse, vt alijs præberetur occasio,
eos honoratiùs sepesiendi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Baron. tō. 2.
Annal. Eccl.
An. 286. Sur,
20. Ianuar.

titudine triumphabit? Quinta igitur hæc caussa est, ob quam DEVS aliquando Sanctos suos finit esse ad tempus malè sepultos, vt illis postea ex sepultura honestiore non solùm maior gloria, vt dixi, sed etiam noua læticia accedat, si suo desiderio potiantur. Hinc de fortissimo martyre Sebastiano legimus; eum, postquam erinacij instar sagittis vndique, & densè oppletus, à mortuo nihil differebat, diuinitus sanitati restitutum, Diocletiano Imperatori crudelitatem suam exprobrasse. Ob quam increpationem magis in eum excandescens Imperator iussit eum in hippodromo palatij tam diu fustibus dirissimè cædi, donec spiritum exhalaret. Corpus defuncti impia lictorum carnificumque turba in cloacarum maximam præcipitauit, dicens: *Ne fortè Christiani eum sibi Martyrem faciant.* Hæc scelerati homicidæ cogitauerunt, & re ipsa etiam perfecerunt. At non tulit hanc ignominiam serui ac Martyris sui Summus Iudex, sed eam in honores maximos conuertit. Immò nec ipse tulit D. Sebastianus, qui Lucinæ religiosissimæ matronæ dormienti in somno apprensus, dixit: *In cloaca illa, qua est iuxta Circum, quare, & inuenies corpus meum pendens in unco: quod cum leuaueris, perducas in Catacumbas, & sepelies me in initio cryptæ iuxta vestigia Apostolorum.* Non piguit Lucinam vespillonis officium facere. Media igitur nocte, cum famulis suis ad eum se se locum contulit, corpusque sanctissimi Martyris è foetudinis extractum, & pilento suo impositum, ad destinatam cryptam perduxit, & quàm accuratissimè potuit, terræ mandauit; neque per triginta dies inde pedem retulit, vt sibi tantò magis conciliaret in patronum, cuius ipsa corpus assumpserat in clientelam. Aliquot dehinc annis, pace Ecclesie reddita, domum suam in Ecclesiam conuertit, omnesque diuitias suas illi, in Christianorum solatium, consecrauit. Ita ille è sordibus extractus Christi athleta, postea, in omni Ecclesia, *Ecclesia Defensor* nominatus, tantò lætiùs, & in aris, & in templis, & in astris, triumphauit.

XI.

Lucina sextam nobis suggerit caussam, ob quam pij Sanctique non pauci vel nullum, vel abjectum & contemptibile sepulchrum habuerunt, vt scilicet alijs occasio quæreretur meliùs

meliùs de illis merendi, eosque honestiùs sepeliendi. Ita enim Lucina sibi S. Sebastianum deuinxit; ita alij & alia reliquias SS. Apostolorum, non sine insigni emolumento, honorauerunt.

B. Cornelius Summus Pontifex & Martyr, inquit Ludouicus Blo-
sius, corpora Apostolorum Petri & Pauli, rogatu Lucina, nobilissima
Deoq; dedita matrona, leuauit è terra, & in sacris congruisq; locis
honorificè posuit, ut ipse scripto testatus est. Simeon Metaphrastes
scribens de corporibus SS. Apostolorum Andreae, Lucae, & Ti-
mothei, loquitur ita: *Iustinianus assumptis Imperij sceptris, hac sa-
era Apostolorum corpora theca argentea concludens, circa altare ve-
bementi DEI amore reponit, nempe pretiosa in pretioso conditorio.*

Porro, communi Apostolorum nomine, templum appellatur. Ad quod
sanè omnes, qui conueniunt, sanctificationem participant, spiritali
implentur gaudio. De sepulchro S. Ioannis Euangelistæ, in quod
effossum se se ipse substrato pallio demisit, ac spiritum Deo reddidit,

ita scribit, apud eundem Abdias: *Protinus manna exiens de sepulchro
apparuit cunctis.* Nec satis fuit, hoc miraculo sepultum fuisse
honoratum, sed etiam ut Metaphrastes scribit: *hoc die, quo ista
contigerunt, splendidus huic Theologo celebratur Ephesi conuentus, ex
omni genere & atate: qui astrorum splendorem imitetur.* Præterea
in hoc sacro loco, ad quem hic cum pallio declinauit, minutus quidam
pulus manat ac exoritur, cuius accedenti medelam ab omni morbo
suppedians. Cum igitur in nocturnis laudibus Festi ipsius, ab his, qui
in eo templo ministrant, tradatur cæcibus ad hoc congregatis, non
exhauritur; sed quò ampliùs hauriunt, eò ampliùs manat. Sic se-
pulchrum S. Ioannis Deus prodigijs, homines nocturnis diur-
nisque laudibus celebrauerunt. Enimuerò illi ipsi Reges, qui
Apostolis necem intulerunt, postea eosdem magnificis conde-
corauerunt monumentis. Siquidem Abdias de sacris Apostolo-

rum Simonis & Iudæ corporibus ac Reliquijs, hæc verba scripsit:
*Post tres menses misit Rex Xerxes nuntios in ciuitatem Senayr, qui
corpora sanctorum Apostolorum ad suam transferrent ciuitatem, in
qua extruere cœpit Basilicam. In medio autem sarcophagum cor-
pora SS. Apostolorum portantem, ex argento puro instituit.* Hæc
de Simone & Iuda Abdias, de S. Thoma autem, quem Idolo-

Bbbbb 3 latræ

Ledouic.
Blosius in des-
fensione &
dei. cap. 3i

Abdias. lib. 5i

Abdias. lib. 6,

Idem in fine
libri 9.

latræ immantissimè trucidârunt, alibi hæc habet: *Cùm Mesdes* (Regis) *filius correptus esset à demonio, nec quisquam, qui eum sanaret, posset inueniri, successit huiusmodi Mesdeo sententia, ut diceret: Vado, & aperio sepulchrum, & tollens ossa de corpore Apostoli, suspendam filio meo & curabitur. Ascendebat igitur, secundum cogitationes suas Mesdeus ad montem: & reuelauit ei se Thomas dicens: In viuentes non credidisti, & in mortuos credis? Sed ne timeas; miseretur & tui Dominus IESVS, & exhibebit tibi viscera misericordie sue, propter bonitatem suam. Verùm ubi ascendit Mesdeus, reserato sepulchro, ossa inuenire non potuit: quia iam pridem Reliquias sanctas quidam de fratribus rapuerant, & in vrbe Edessa sepelierant. Ea tamen quacumq; Rex in sepulchro reperit humi, vel stercoreis, supra quæ iacuerant Reliquia Apostoli, auferens Mesdeus, & alligans filio suo ait: Credo tibi, CHRISTE, nunc, quia recebit à me ille, qui hominum turbat affectus, ne ad te videndum summa properatione contendam. Itaque, ubi suspendit illa puero, statim sanatus est ex illa hora: & factum est gaudium magnum inter fratres super conuersione regis ad Regem caelestem CHRISTVM IESVM Dominum nostrum. Hæc ille, qui paulò post subdit de eodem Apostolo Thoma: Eum cum lachrymis sepelierunt fratres in sepulchro regio, in quo Reges priores sepulti sunt, pretiosis & plurimis amicium odoribus atque indumentis. Ita iidem barbari, qui antea Apostolos nec vita, nec sepultura dignos iudicauerunt, postea, ut eosdem sibi propitios facerent, in suismet sepulchris, condiderunt; ut, quod occidendis scelus patrauerant, sepeliendis rursus expiarent.*

XII,

Denique si plurimos probos integræque vitæ homines videamus, ob inopiam vel suam, vel amicorum, esse insepultos, aut sine cenotaphio, vel etiam sepulchrali lapide, sepultos; si strenuos milites in acie occisos, in campis computrescere, qui pro patria, pro iustitia, pro religione pugnantes ceciderunt; si denique Sanctos, si Martyres, in Anglia, Persia, Turcia, India, audiamus in patibula sublato, & vulturum coruorumque pabula factos; si in flumina sparfos, si in profundum pelagus demersos; si flammis traditos, & in cinerem redactos, dicamus cum D. Augustino: *Aliud est, quod carnis sensus infirmiter pavidus refugit,*

S. Augustin.
lib. 1. de ciuit.
Dei, cap. 11.